

неговата работа, но като немахъ тогасъ еще отъ Васъ извѣстие, не можихъ да му кажъ нищо. Сега обаче, като пріехъ отговора Ви, ще ся постараѣмъ да го утѣшѣмъ и обнадѣжѣмъ, като му съобщимъ писаното отъ Васъ и го убѣдимъ да потърпи еще малко време.

Дѣдо, бждете спокойны за Вашето положеніе. Екзархътъ и владицѣтъ тука искатъ непременно да Ви поддържатъ на Софійската епархія, защото не намѣрватъ никаква каноническа причина, за да Ви мѣстятъ отъ тамъ, но само каприциі на двама-трима хора въ Софія. Въ този духъ екзархътъ и синода писаха тѣзъ недѣля на Софійската община да са помири съ Ваше Преосвещенство и отхвърли исканіето имъ за дѣда Ловчу, когото екзархътъ и синода тѣкмѣтъ за Кюстендилъ. И тѣй радвамъ ся, че скоро Вашето положеніе ще ся уллучи и Ваше Преосвещенство ще минете въ Софія.

Молижъ Ви, дѣдо, да ми дадете обясненія за мермерытъ въ Берковецъ и поскоро, като ми отговорите на слѣдующытъ въпросы:

1. На какво мѣсто ся намѣрватъ тѣзи мермеры — подъ земята ли, чия, на високо, въ гора.

2. Колко видове мермеръ има, сирѣчь, се бѣлъ ли е или са намѣрва и червенъ, зеленъ, жълтъ и прочая.

3. Лесно ли е за пренасанье до Ломъ, сирѣчь пѣтя до Ломъ равенъ ли е или има баиры.

4. Мѣстото, дѣто излиза мермерътъ, царско ли е или принадлежи на частни лица.

Молижъ Ви да ми отговорите на тѣзи въпросы поскоро.

Еще Ви молижъ да сторите трудъ да ми проводите въ една кошница по едно парче отъ сѣкій видъ мермеръ отъ сѣка боя и тѣзи парчета да ся одѣланы или на плочи, или четвъртиты и нека сѣко парче да има по една страна огладена, сѣко парче да е на голѣмина петъ омы — не поголѣмо, и ми го проводете поскоро презъ Ломъ на мой име.

Сега нема да Ви расправамъ, защо ми са мермерытъ, ако ся аресать, тогасъ ще Ви кажъ, ама и безъ да Ви казвамъ, Вый разумѣвате, че трѣба да ся печелѣтъ пары. Ако ся аресать мермерытъ, може да ся поиска отъ правителство ферманъ за отстъпванье имъ за нѣколко години. Единъ пріятель мя увѣрява, че може да намѣри капиталисты, които да предприемѣтъ да вадѣтъ мермеры и да ся носи въ Европа. Ама за сега не обаждай другому. Ще чакамъ отговора Ви и мострытъ отъ мермера непременно. И като Ви цалувамъ рака, оставамъ

Вашъ покор. слуга

Н. Михайловски

Ц/градъ — Ортакой, 22 юнія 1872.

(Арх. отд. на Соф. Н. библ. II. А. 80)